Regensburg, Ende 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

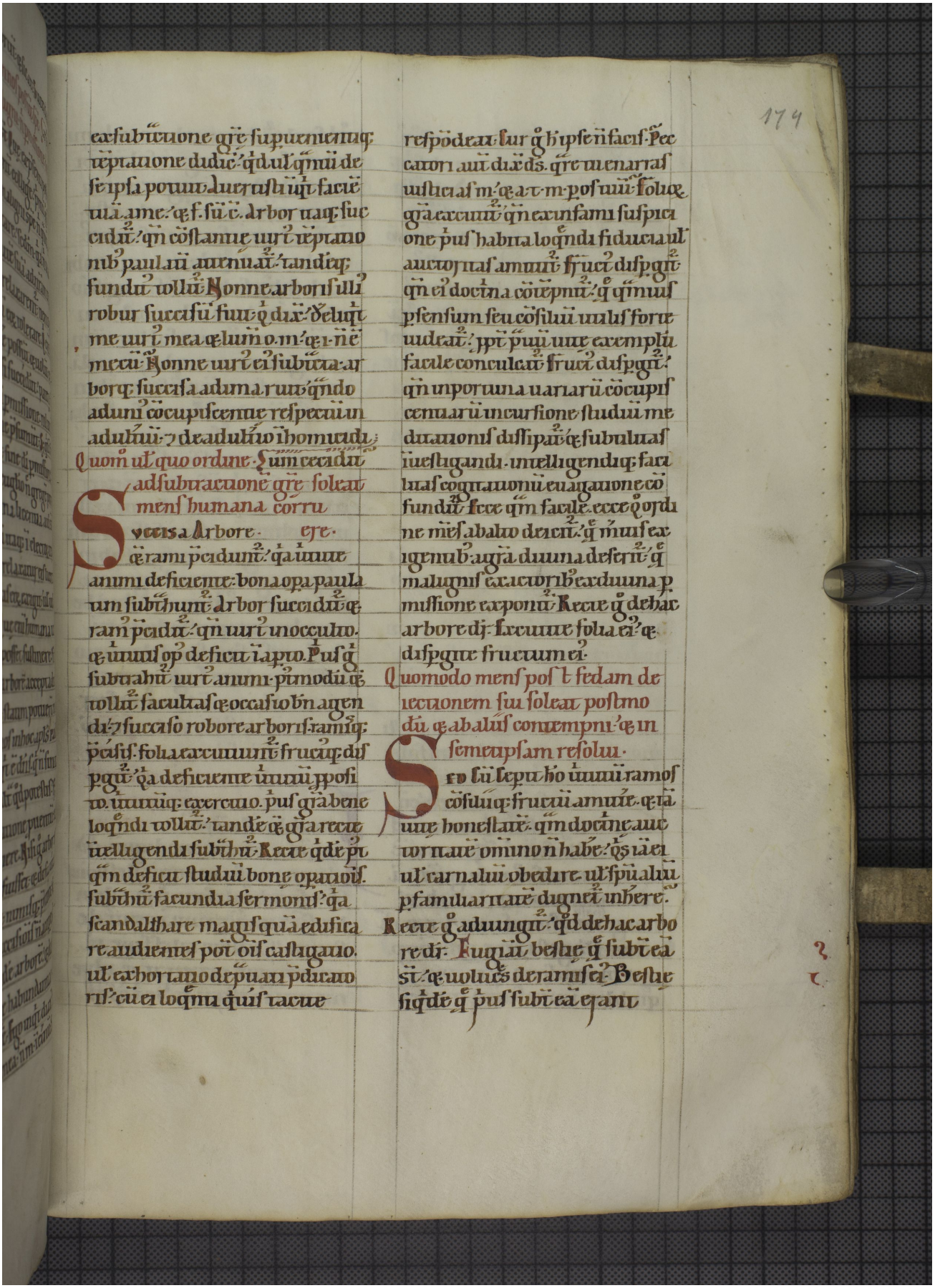

174

ex subtractione quę supuenientiq;
ępitatione diuitę. qd uel q̃nũ de
se ipsa potuit diuertisti uel facię
uitã ame. q̃ f. sũ ę. arbor uiuq; suc
cidit. q̃n cõstantię uirtutę ępitatio
nis paulatim amittit. tandiq;
fundit. uolunt. Nonne arboris illi
robur succisũ fuit. q dix. deliqui
me uirtutę mea q̃ lumen o. m. q̃ i. nõ ę
mecũ. Nonne uirtutę ei subtracta ar
boriq; succisa adimatur. q̃ndo
adulti cõcupiscentię respectũ in
adultũ. ⁊ de adultio in homicidi.

Quomodo uel quo ordine. Quum cecidit
ad subtractionem quę solet
mens humana corru
ere a Arbore. ere.
ęrami pereunt. q̃a uirtutę
animi deficientę. bona opa paulatim
subtrahunt. Arbor succidit. ęra
mi pereunt. q̃n uirtutes occultatur.
ęrumnis op deficit i. apto. Pus q̃
subtrahit uirtutes animi. primodiu ęs
tollit facultas ęs occasio bn agendi.
⁊ succiso robore arboris. ramiq;
perisse. folia ęrumnis fructuq; dis
pergit. q̃a deficientę ęrumnis ppositio
ęrumniq; exercitio. pus gratia bene
loq̃ndi tollit. tandę ęs q̃a recte
intelligendi subtrahit. Recte q̃dę pri
q̃m deficit studium bone operationis.
subtrahit facundia sermonis. q̃a
scandalizare magis quã edificare
audientes poterit cõtristatio.
uel exhortatio depuiam perducatur
ris. cui ei loq̃ntur quis tacuit
respondeat. sur q̃ hi ipsi non facit. Pec
catori autem dixit ds. q̃re tuenarras
iustitias meas. et assumis fœdus
gratia exercitii. q̃n ex infamia suspicio
ne pus habita loq̃ndi fiducia uel
auctoritas amittit. fructus dispergit.
q̃n ei doctina cõtempnit. q̃ q̃m minus
p sensum seu cõsilium uitus forte
uideat. ppter pauci unę exemplum
facile conculcat. fructus dispergit.
q̃n inportuna uariarum cõcupis
centiarum incursione studium me
ditationis dissipat. ęs subtrahas
investigandi intelligendiq; facul
tas cogitationum ex aggratione cõ
fundit. Ecce q̃m facile. ecce q̃ ordi
ne mens abatur decidit. q̃ minus ex
igentibus aggratiatur deserit. q̃
malignis exactoribus exiuuna p
missione exponit. Recte q̃ de hac
arbore dicit. Excutiet folia ei. ęs
dispgiet fructum ei.

Quomodo mens post fedam de
iectionem sui soleat postmo
dum ęs ab alius contempni. ęs in
semetipsam resolui.

Ecce cui sepulchro uitiorum ramos
cõsilii ęs fructum amittit. ęs ta
men honestatis. q̃m doctine auc
toritatem omino non habet. q̃s iaci
ut carnalium obedire. ut spiritalium
p famulari mentis dignetur inhere.
Recte q̃ adiungit. q̃d de hac arbo
re dicit. Fugiant bestię q̃ subter ea
sit. ęs volucres de ramis ei. Bestię
sig̃dę q̃ pus subter ea erant